

உ
சிவமயம்

கலைநகர் வாட்டு வாடக்கு சீத்தன்கேணியைச் சேர்த்த
முன்னாள் ஹைமுக அதிகாரசபை உத்தியோகத்தர்
திரு.இ.புரந்திரதேவன் அவர்களின் துணைவியார்

அமரர்.சித்திராதேவி புரந்திரதேவன்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

சித்திரப் பொன்மலர்

12.03.2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சமஸ்ப்பணம்

அன்புக்கோர் இருப்பிடமாக எமையெல்லாம்

பாசத்துடன் ஆதரித்து, என்றும்

எமது முக்தேற்றமே வாழ்வின் கருத்தாகக் கொண்டிருந்த

எங்கள் அன்புத்தெய்வத்தின் பாதுக்கமலங்களில்

காணிக்கையாக இச் சித்திரப் பொம்மையை

சமஸ்பிக்கிறோம்.

கணவர்

பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள்,

மருமக்கள்.

மண்ணீல்

04.05.1947

அமரர்

விண்ணீல்

10.02.2009

திருமதி. பூரந்திரதேவன் சித்திராதேவி

தீதீ நீருவாய வெண்பா

ஆண்டு சருவதார் தைத்தங்கள் தன்னில்
பூண்ட பரபக்க பிரதமையல் - ஈண்டரிய
சத்தரா தேவியுயர் மன்றதனில் நின்றாடும்
நத்தனடி சேர்ந்தாளி நறைந்து.

உ.
சுவமயம்

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓசை ஓலியெலாம் ஆனாய் நீயே
உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலாம் ஆனாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரானாய் அடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலாம் ஆனாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ

தீருவாசகம்

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிசூழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனு மாலறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
நிறை மலர்க் குருந்த மேவியசீர்
ஆதியே யடியேனாதரித் தழைத்தால்
அதெந்து வேயென்றருளாயே.

தீருவசைப்பா

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட் பிழம் பறவெறித் தெழுந்த
சுடர் மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ
அடல் விடைப் பாகா அம்பலக் கூத்தா
அயனொடு மாலறியாமல்
படரொளி பரப்பிப் பரந்து நின்றாயைத்
தொண்டனென் பணியுமா பணியே

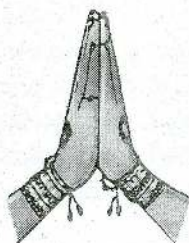

தீருப்பல்லாண்டு

குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி
ஏத்தொலி எங்கும் குழாம் பெருகி
விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று
விம்மி மிகுதிரு வாநுரின்
மழவிடை யாற்கு வழி வழி
யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழ அடி யாரொடுங் கூடி
எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சேக்கிழார் தீருப்புராணம்

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளாரடியாரவர். வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

9
அவ்யா

வந்த பண்டிதர்

பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பும் இளநீரும் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல் அருந்திக்
குணமுடைய நாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன்ராண் ஈன்றருளும் மைந்தா-முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத் தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீ என்றும் காப்பு

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமம் கைகூடும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானை
காதலாற் கூப்புவர் தம்மை.

ஓற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தில் எப்பொழுதும்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துஉனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்து தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

சப்பாணி

எள்ளுப் பொரிதேன் அவல் அப்ப
 மிக்கும் பயறும் இளநீரும்
 வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும்
 வாழைப் பழமும், பலாப்பழமும்
 வெள்ளைப்பாலும் மோதகமும்
 விரும்பிப் படைத்தேன் சந்நிதியில்
 கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே
 கொட்டி அருள்க சப்பாணி

சண்டப் பெருஞ்சாளி ஏறிச்
 சடைகொண்டு வையத் துலாவி
 அண்டத்து அமரர் துதிக்க
 அடியார்க்கு அருளும் பிரானே
 எண்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க
 இணையற்ற பேரொளி வீசக்
 குண்டைக் கணபதி நம்பி
 கொடுங்கை யாற்சப்பாணி கொட்டே

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே
 பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
 வித்தகப் பெண்பிள்ளாய் நங்காய்
 வேதப் பொருளுக்கு இறைவி
 முத்தின் குடைஉடை யாளே
 மூவுல குந்தொழுது எத்துஞ்
 செப்புக் கவித்த முலையாய்
 செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
 தக்கொலந் தின்னும் வாயாய்
 சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
 எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன்
 இயல், இசை, நாடகம் என்னும்
 முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம்
 முழுதும் எனக்கருள் செய்து என்
 சித்தந் தனில் நீ இருந்து
 திருவருள் செய்திடு வாயே.

அதினாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதை தனைச்
செந்தமிழ் வகையால் தெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னத்திற் பிறவில் அரிஸ்தபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்திர கிரியில் வடபால் ஆங்கு ஓர்
இந்து தவன் சோலை இராசமா நகரியில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியுஞ்
கந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுள் ஆலயமும் கடிமலர்ப் பொய்கையும்
தடநிழற் பள்ளியும் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்புஅரசு ஈன்ற
மதர்வழி பாகனை வழிபடும் நாளில்
மற்றவர் புரியும் மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை உமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
பரனே சிவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
அரனே மறையவர்க்கு அருள்புரிந்து அருளென
அந்தஅந் தணனுக்கு இந்தநற் பிறப்பில்
மைந்தரில் லையென்று மறுத்துஅரன் உரைப்ப
எப்பரிசு ஆயினும் எம்பொருட்டு ஒருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் தனக்கு அருள் செய்கென
எமை யாளுடைய உமையாள் மொழிய
இமையா முக்கண் இறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதைமை என்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீ போய்ப் பிறஎன மொழிய
மாதுமை அவளும் மனந்தளர்வு உற்றுத்
பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப்பு எய்துதல்
நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்

கறைமிடற்று அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பிறைநுதல் அவட்குநீ பிள்ளை யாகச்
 சென்று அவண் வளர்ந்து சிலபகல் களிந்தால்
 மன்றல் செய்து அருள்வோம் வருந்தலை என்று
 விடைகொடுத்து அருள விலங்கன்மா மகளும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற இயல்பினள் ஆகி
 ஐயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வானுதல் தன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கான்அமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பு இறப்பு இல்லாப் பெரியோர்க்கு அன்றி
 அறத்தகு வதுவைக்கு அமையேன் யான்என
 மற்றவன் தன்னைஉன் மனைமக னாகப்
 பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்துஅவர் பேச
 அருந்தவ முயற்ச்சியால் அணுகுவேன் யான்எனக்
 கருந்தட நெடுங்கண் கவுரி அங்கு உரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத்து அருகில்
 தருமலி நிழல்தவச் சாலையது அமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் குழ
 அணிமலர்க் குழலுமை அருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவைதன் அருந்தவம் அறிவோம் யான்என
 இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்
 மான்இடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து
 மானிடயோக மறையவன் ஆகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயில் தவம்புரி வாவிக்கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டிக்
 தண்நறுங் கூந்தல் தையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்இடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவம்இங்கு இயற்றுவது என்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடஎன்று உரைத்தலும்

நன்றுஎனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினில் ஏறி மான்மழு தரித்துக்
 காட்டினிற் கடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்
 பாம்பும் எலும்பும் பஃறலை மாலையுஞ்
 சாம்பரும் அணிந்து தலையோடு ஏந்திப்
 பிச்சை கொண்டு உழலும் பித்தன் தன்னை
 நச்சிநீர் செய்தவம் நகைதரும் நுமக்கெனப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் புகரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கு அவன் நாணமுற்று அணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுதல் ஒழிகென மனம்மிகத் தேற்றிச்
 சிந்தூர வாள்நுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதாய் இருவர் தாளினை வணங்கி
 வாவிக்கரையில் வந்துஒரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றினன் என்றலுந்
 தோடுஅலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத்து அணிமனை கொணர்களன
 மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி
 நீடிய புகழாய் நீ எழுந்து அருள்ளன
 மைமலர்க் குழலி வந்துஎனை அழைக்கில்
 அம்மனைப் புகுவன் என்று அந்தணன் உரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையில் நின்ற
 நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கென
 சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறிவு உடையோன்
 அவனையான் சென்று இங்கு அழைத்திடேன் என்று
 சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக்கு அல்லவென்
 பொற்புஅமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு அரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் தனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தில்லைஎன்று இசைப்ப
 மனையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இணை அடி தொழுதல் இளையோர்க்கு இயல்பெனத்
 தந்தையும் தாயும் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து

தாய்சொல் மறுத்தல் பாவம் என்று அஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவன்எதிர் சென்று
 சுற்றிவந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற்று அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தன்என்று எண்ணி
 ஆசனம்நல்கி அருக்கியம் முதலாப்
 பாதுகூ சனைகள் பண்ணிய பின்னாப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பலாச்சுளை
 தேன்கத லிப்பழஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் தன்னை அமுது செய்வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தொடு சாதிக் காயும்
 கற்பு ரத்தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளிய தட்டில் உவந்துமுன் வைத்துச்
 சிவன்எனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமுறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேன்அமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில்காண
 கரந்ததன் உருவங் காட்டிமுன் நிற்ப
 மரகத மேனி மலைமகள் தானும்
 விரைவொடுஅங் குஅவனடி வீழ்ந்துஇறைஞ் சினளே
 அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவர் அஷணர் இராக்கதர்
 பூதர் இயக்கர்கிம் புருடர் அலகை
 சித்தர் தாரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில் உள் ளவரும்
 மணிக்கரும் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின்

மன்றலஅங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்
தென்றல்வந்து இலங்கு முன்றில் அகத்துப்
பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
ஆணிப்பொன் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
பத்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
தோரணம் நாட்டிச் சூகில்விதா னித்துப்
பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
திக்குத் தோறுந் திருவிளக்கு ஏற்றிப்
பக்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
கன்னலுங் கமுகுங் கதலியும் நாட்டிப்
பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
நலமிசூ கைவலோர் நஞ்சுஅணி மிடற்றனைக்
குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
வருசுரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னை
திருமணக் கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கே
எம்பி ரானையும் இளங்கொடி தன்னையும்
உம்பர் எல்லாம் ஒருங்குடன் கூடிக்
கடல்என விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
கடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையிற்
மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்துஉட னிருத்திப்
பறைஒலி யோடு பனிவளை ஆர்ப்ப
வதுவைக்கு ஏற்ற மறைவிதி நெறியே
சதுர்முகன் ஓமச் சடங்குகள் இயற்றத்
தறுகலன் ஒளிபொன் தாலி பூட்டிச்
சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
அரிவலஞ் சூழ எரிவலம் வந்து
பரிஷுடன் பரிமளப் பாயலின் வைகிப்
போது அணி கருங்குழற் பூவை தன் உடனே
ஓதநீர் வேலை சூழ் உஞ்சைஅம் பதிபுக
ஏரார் வழியின் எண்திசை தன்னைப்
பாரா தேவா பனிமொழி நீ என
வரும் கருங் குழலாள் மற்றும் உண்டோ எனத்
திருத்துஇழை மடந்தை திரும்பினன் பார்க்கக்
களிறும் பிடியும் கலந்து விளை யாடல்கண்டு

ஒளிர்மணி பூணாள் உரவோன் உடனே
இவ்வகை யாய்வினை யாடுவோம் ஈங்கென
அவ்வகை அரனும் அதற்கு உடன் பட்டு
மதகரி உரித்தோன் மதகரி யாக
மதர்விழி உமைபிடி வடிவம் தாகிக்
கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
அந்தணர் சிறக்க ஆனினம் பெருகச்
செந்தழல் வேள்வி வேத ஆகமஞ் சிறக்க
அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
வெங்கரி முகமும் வியன் புழைக் கையொடு
ஐங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் இரண்டும்
பவளத்து ஒளிசேர் பைந்துவர் வாயுந்
தவளக் கிம்புரித் தடமருப்பு இரண்டும்
கோடிசு ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்
பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நூலுங்
கற்றைச் சடையுங் கனகநீள் முடியுந்
தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்
ஐங்கரத்து அண்ணல் வந்துஅவ தரித்தலும்
பொங்கரவு அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
மங்கை மனமிக மகிழ்ந்து உடன் நோக்கி
விண்ணு னோர்களும் விரிந்தநான் முகனும்
மண்ணு னோர்களும் வந்து உனை வணங்க
ஆங்கு அவர் தங்கட்கு அருள்கரந்து அருளித்
தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி அளித்துப்
பாரண மாகப் பல கனி அருந்தி
ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதிரு என்று
பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
தெய்வ நாயகன் சிறந்து இனிது இருந்தபின்
வானவ ராலும் மானுட ராலுங்
கான்அமர் கொடிய கடுவிலங் காலும்
கருவிக ளாலும் கால னாலும்

ஒருவகை யாலும் உயிர் அழியாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத்து அடற்படை குழ
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத்து அவுணன்
 பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை இடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுத்தொழில் புரியும் கொடுமை கண்டு ஏங்கி
 அடுத்தொழிற் குலிசத்து அண்ணலும் அமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்
 அஞ்சலீர் என்று அவர்க்கு அபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சுகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி
 ஆணைமா முகத்து அவுணனோடு அவன்தன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா என்று விடைகொடுத்து அருள
 ஆங்கு அவன் தன்னோடு அம்பல உடற்றிப்
 பாங்குறும் அவன்படை பற்று அறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கஜமுகா கரன்மேல்
 ஒற்றை வெண்மருப்பை ஓடித்து அவன் உரத்திற்
 குற்றிட எறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்து அவன் வீழ்ந்து துண் என எழுந்து
 வாய்ந்தழு மிகமாய் வந்து அவன் பொரவே
 வந்த மூடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி
 எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
 எறிந்தவெண் மருப்புஅங்கு இமைநொடி அளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் திருக்கரத் தினிலே
 எல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத்து அருளும்
 வெல்லவை தனைத்தன் மனையென மணந்தே
 ஓகையோடு எழுந்து ஆங்கு உயர்படை குழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டில் கயல்கமுகு ஏறுந்
 திருச்செங் காட்டிற்சிவனைஅர்ச் சித்துக்
 கணபதிச் சரமெனும் காரண நாமம்

பண்பதி புகழ்தரு பதிக்கு உண் டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமனம் மகிழ்
 இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்
 கணங்களுக்கு அரசராய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற்று இருந்திட ஆங்கே
 தேவர்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்து இவண் ஏவல்செய் திடுநான்
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகர்க்கு உரிய விரதம் என்று எண்ணி
 மனாதிகள் கழிந்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெருநான்
 ஒப்பரும் விரதத்து உறுமொரு சதுர்த்தியில்
 நோற்றுநற் பூசை நுடங்காது ஆற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவரும் கைதொழுது அடியிணை போற்ற
 வானைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்த காத் திரமும்
 தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுங்
 கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டுஇங்கு இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும் இத் தினத்தில்
 பழியொடு பாவமும் பலபல விதனமும்
 அழிவும்எய் துவரென்று அசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவுள் இத்தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டனன் அந்நான்
 மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டிநல் விரதமென்று
 இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றார்
 இப்புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்
 வைப்புடன் நோற்ற வகை இனிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபனை குருகுலத் துதித்த

தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வரும்
தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி
எண்ணிய விரதம் இடையறு இன்றிப்
பண்ணிய பொழுதே பலிற் பு உண்டாகவுஞ்
செருவினில் எதிர்த்த செறுநரை வென்று
மருமலாப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
எந்தத் தெய்வம் எவ்விர தத்தை
வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்
பாட்டுஅளி துதையும் பகந்துழாய் மார்பனுங்
கேட்டருள் வீரனாக் கிளர்த்துதல் உற்றான்
அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்
விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
ஓடவைத் திடும்பொன் ஒத்து ஒளி விளங்குங்
கோடி சூரியர்போற் குலவிய மேனியன்
கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புயம் உடையோன்
சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
உறுமதிக் குழவிபோல் ஒருமருப்பு உடையோன்
ஒருகையில் தந்தமும் ஒருகையிற் பாசமும்
ஒருகையில் மோதகம் ஒருகையிற் செபஞ்செய்
உத்தம மாலையோன் உறுநினை விற்படி
சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
என்று இமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
நன்றி தருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
புரவலர் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
உத்தியோ கங்கள் உருற்றிடும் போதும்
ஆங்கு அவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
தீங்கு உறாது எல்லாஞ் செயம் உண்டாகும்
கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
விரதமொன்று உளது அதை விரும்பி நோற்றவர்க்குச்
சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத்து உண்டாம்
புந்தியில் நினைத்த பொருள்கை கூடும்
மேவலர் தம்மையும் வென்றிட லாம்எனத்
தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு

நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசசெய் விதமும்
 விரித்து எமக்கு உரைத்திட வேண்டும் என்று இரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்து உரை செய்வான்
 தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி
 அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளை
 பத்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன் றன்
 ஒள்ளிய அருள்திரு உருஉண் டாக்கித்
 பூசனை புரியப் புகன்றநர் பெரியோர்
 ஆகஇலா மண்ணால் அமைத்தலும் தகுமால்
 பூசசெய் திடும் இடம் புனிதமது ஆக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயகன் உருவைச்
 சிந்தையின் நினைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனம்முதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
 ஐந்துஅமிர் தத்தால் அபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திரன் என்னும் மந் திரத்தால்
 மாசு அகல் இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தால்
 திருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சுறுகு உடன் இரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசஅங் குசகரன்
 ஏக தந்தன் ஈசுரன் புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்துஅருள் புரிவோன்

ஏரம்ப மூர்த்தி என்னும்நா மங்களால்
 ஆரம் பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
 தீத கல் மாங்கனி தீங்கத லிம்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி, பால், தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவும் முன் வைத்து
 உத்திரப் பிரிய என்று உரைக்கும்மந் திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்குஉப சாரமும்
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி இரு பிறப் பாளர்க்கு
 உண்அறு சுவைசேர் ஓதனம் நல்கிச்
 சந்தனம் முத்துத் தானந் தக்கினை
 அந்தணர்க்கு ஈந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகு விநாயகத் திருவுரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாகக் கொடுத்து
 நைமித் திகமென நவில்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செயம்மிகப் பெறுவர்
 அரன் இவன் தன்னை முன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரம் ஒரு மூன்றும் பொடிபட எரித்தான்
 உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணிப்
 விருத்திரா சுரனை வென்று கொன்றிட்டான்
 அகலிகை இவன்தாள் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகாதருங் கணவனைப் பரிவுடன் அடைந்தாள்
 தண் ஆர் மதிமுகத் தாள்தம் யந்தி
 அன்னாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவும் நளனை அடைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேறாக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகீரதன் என்னும் பார்த்திபன் இவனை

மகிதலந் தன்னில் மலர்கொடு அர்ச்சித்து
 வரந்தி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சித்து இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்குமணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிகபா லன்றான்
 கொண்டுபோம் அளவிற குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபாண் மிழற்றா மலர்கொடு அர்ச்சித்து
 தாரியின் மறித்தவன் தனைப் புறங் கண்டு
 யாமும் அங்கு அவனை இன்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விழைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னில் எண்ணுதற்கு அரிதால்
 அப்படி நீவிரும் அவனை அர்ச்சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
 என்று கன்று எறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்றுமுதல் தருமனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்துகட் புலன் இலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிபர் ஆகிச்
 சிந்தையில் நினைந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு
 அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்
 ஈங்கு இது நிற்க இவ்விர தத்துவியல்
 ஓங்கிய காதை மற்றுஒன்று உரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்தருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாள் மாயைதன் வயிற்றிற்
 குரன் என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீ இரங்கு எமக்கு என நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரிஉறை இறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் குரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத்து ஏந்தும்

புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீரென
 அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடாது ஊடலும்
 ஓடிய வானோர் ஒருங்குஉடன் கூடிப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்
 ஊர் அரவு அணிந்தோற்கு உரையென உரைப்பக்
 காமனை எரித்த கடவுள் என்று அஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயம்உனக்கு ஏதென
 உற்றிடுங் காதலத்து உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்
 குற்றம் அடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்
 தானும் அச் சபையில் தரியாது ஏகி
 எமைஆளுடைய உமையா ளுடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்து இனிது இருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா னுதலும்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் ஈதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதிநீள்முடிச் கடரோன் கொணர்ந்து
 வாதராசன் மலர்க்கையில் கொடுப்ப
 நீதியோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்க ஒண்ணாமல்
 தரும்புனற் கங்கை தன்கையில் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கை தாங்க ஒண்ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ஆர் வதனத் தாமரை ஆறுங்
 கண்ஆ றிரண்டுங் கரம்ஈ ராறும்
 தூண்எனத் திரண்ட தோள் ஈராறும்
 மாண் அயில் ஆதி வான்படை யும்கொண்டு
 ஆறு முகக் கடவுள் அங்கு அவதரித்திடலும்
 மறுகிய உம்பர் மகிழ்வுடன் கூடி
 அறுமீன் களைப்பால் அளித்தீர் என்று அனுப்ப

ஆங்கவர் முலையுண்டு அறுமுகன் தானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்
 விமலனும் உமையும் விடையுடைத்து ஆறு
 தலைமகன் இருந்த சரவணத்து அடைந்து
 முருகு அலர் குழலுமை முலைப்பால் ஊட்ட
 இருவரும் இன்பால் எடுத்து எடுத்து அணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்கு சேனா பதியெனக்
 காவல் கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதம் கொடுத்து
 திசைஎலாஞ் செல்லுந் தேரும் ஒன்று உதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஒதறும் அவுணரை ஒறுத்திடு என்று அனுப்ப
 இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்
 தகுவர் என்று அவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமும் குரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற இந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு
 அமரர் கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்
 குமர வேளுங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியில் அமர்ந்து இனிது இருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு
 அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்து அடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பன் எம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டும் நீ அம்பிகா பதியென
 இமையவர் உரைப்ப இறைவன் தானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை யுமையாள் அருந்துயர் எய்தி
 வருந்திமுன் நிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
 அங்கையாற் குதெறிந்து ஆடுவோம் வாவென

வென்றதும் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்று அரவு அணிந்த புனிதனைக் காண அங்கு
 உற்றனன் திருமால் ஊழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்ப வாய் இதழுமை யான் வென்றேன் என
 எப்பெரு மானும் யான்வென் றேன்என
 ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசி
 இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மால்முகம் நோக்கிக்
 காமனை எரித்தோன் கண்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றும்
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன் அங்கு உரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரி அங்கு உருத்து
 நோக்கி நீ இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனதினில் ஒன்றாய்
 மைக்கரி உரித்தோன் வதனம் நோக்கிப்
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையி னாலே
 கனல் என வயிற்றிற் கடும்பசி கணற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள் வீற்றிருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகில் நிறத்து உருப்போய்த்
 துளவு அணி மருமனுந் துணை விழி இழந்தே
 ஆண்டு அரைக்கனத்தில் ஆயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்தள் நெட்டுடல் எடுத்து
 வளர்மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல் வீற்றிருக்குங்
 கிளர்ச்சினை ஆலின் கீழ்க் கிடந் தனனால்
 திரிகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில் பெறு வடமரத்தின் கீழ் இருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுள் தன் பெருமையை

அம்புவி யோருக்கு அறிவிப் போம்என
உம்பர் உலகத்து ஓரெழு கன்னியர்
தம்பநூல் ஏணியில் தாரணி வந்து
கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழுதேத்தி
கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்த பின் நாளில்
ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிழை வாங்கி
இருபத்தோர் இழை இன்புறக் கட்டி
ஒருபோது உண்டி உண்டு ஒரு மனமாய்
வேதத்து ஆதியும் பூமியில் எழுத்தும்
ஆதி விநாயகற்கு ஆன எழுத்தும்
முன்றுஎழுத் ததனால் மொழிந்த மந்திரமும்
தேன்தருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
உரைதரு பதினாறு உபசா ரத்தால்
வரைமகள் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி
இருபது நாளும் இப்படி நோற்று
மற்றநாள் ஐங்கர மாமுகன் பிறந்த
அற்றைநாட் சதயமும் ஆறாம் பக்கமுஞ்
சேரும் அத்தினத்தில் தெளிபுனல் ஆடி
வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
சீர்பெற மெழுகித் திருவிழக்கேற்றி
குலவு பொற் கலைகள் கொடுவி தானித்து
மலர் பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
கொலை புரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டி
பொற்கலை நன்னூல் பூந்துகில் சாத்திச்
சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு ந்ரோடு
குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
கருமுகை புண்ணை படிகமழ் பாதிரி
மருவிரி ஞாழல் மகிழ்இரு வாட்சி
தாமரை முல்லை தளைஅவிழ் கொன்றை
பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
வாய்ந்தநல் எருக்கு மலக்கர வீரம்
பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
முத்தளக் கூவிளம் முதலிய சாத்தித்

தூபதீபங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
அப்பம் மோதகம் அவல்எள் ளுருண்டை
முப்பழந் தேங்காய் முதிர் மொழிக் கரும்பு
சீனி தேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
பால் நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
நோற்பது கண்டு நோலாதிருந்த
பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
யாப்புறு கொங்கையிர் யானும்நோற் பேனென
ஆங்கு அவன் தனக்கும் வேண்டுவதளித்துப்
பாங்கொடு இவ்விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
ஆண்டாநா யகனாம் ஐங்கரன் அருளால்
விண்டுவும் பண்டுஉள வேடம் பெற்றே
உஞ்ஞைமா நகர் புகுந்து உமையொடு விலமன்
கஞ்சநாண் மலர்ப்பதங் கைதொழுதிடலும்
பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
வெஞ்சினம் மிகுந்து விமலனை நோக்கி
யான் இடுஞ் சாபம் நீங்கியது ஏனென
மாநெடுங் கண்ணி மணிக்கதவு அடைப்ப
இறையவன் இதற்குக் காரணம் ஏதென
மறிகடல் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்
பிறைமருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளை அன்று எனக்குத்
தந்து அருள்புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்
சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
பூங்கொடி அடைந்த பொன்தாழ் நீங்கச்
சாங்குமுன் உரைத்தார் சக்கர பாணி
இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்
மிக்கநல் விரதம் விருப்புடன் நோற்றபின்
மாதுமை அடைத்தவன்தாழ் நீக்கி
நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
நானோ வந்து நகை யானதுஎனத்
தேன்னேர் மொழியாள் தெனியக் கூறென
நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து

சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமில் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ்சூர் அறவேல் போக்கிய குமரன்
 வரும்படியானும் வருந்தினோற் பேனென
 இறையவன் கதைசொல் ஏந்திழை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
 கடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுஉழுந் தாமத் தானனை
 மாதுமை யானை வந்துகண் டனனே
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவியாகெனத்
 தண்ணறுங் குழல் உ மைசாயம் இட்டதுவும்
 அக்கு நீறு அணியும் அரன் முதல் அளித்த
 விக்கின விநாயக விரதம் நோற்று அதன்பின்
 சுடர்க்கதை ஏந்துந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி உருவம் விட்டுநீங் கியதும்
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்
 கவுரி அன்று அடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரதமுனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னில் இவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றுக்
 காயத்தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனை மணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்
 பரிவொடுஇவ் விரதம் பாரதந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடு நாள்
 மற்றவன் காதன் மடவரல் ஒருத்தி
 இற்றிடும் இடையாள் இலக்கண சுந்தரி
 மெத்த அன்புடன் இவ்விரதம் நோற்பேனென
 அந்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்

சித்தம் மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றபின்
உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
கட்டிய இழையைக் காரிகை அவிழ்த்து
வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
ஆங்கு அது தழைத்தேஅலருந் தளிருமாய்ப்
பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு
வேப்பஞ் சேரியிற் பொய்ச்சிறை இருந்த
பூப்பயில் குழல் சேர் பொற்றொடி ஒருத்தி
அவ்வியம் இல்லாள் அவ்விடம் தன்னிற்
கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி
இழையது கிடப்பக் கண்டு அவள் எடுத்துக்
குழைதவிழ் வரிவிழிக் கோதைகைக் கட்டி
அப்பமொடு அடைகாய் அவைபல வைத்துச்
செப்பமுடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
கரிமுகத்து அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
பண்டையில் இரட்டிப் பதம் அவட்கு அருளக்
கொண்டு போய் அரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
விக்கிரமாதித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
உக்கிர மான உடைமணி கட்டித்
தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின்று ஒலிப்பக்
கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
மனமிகக் கலங்கும் மன்னவன் தன்னிடங்
கனவினில் வந்து காரண மாக
இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்
ஆனை குதிரை அவைபல மடிவுற
மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
இமைப்பொழுது இவள்இங்கு இருக்கலா காதுஎன
அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
வணிகன் தனது மனைபுகுந்து இருப்ப
மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட
அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற

உழவர் தம் மனையில் உற்று அவள் இருப்ப
வளர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்க்
குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
குயக்கலம் உடைந்து கொள்ளை போக
அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்த்
தூசுதாய தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
தூசுகளெல்லாந் துணிந்து வேறாகத்
தூசரும் அவனைத் தூரஞ்செய்ய
மாலைக்காரன் வளமனை புகலும்
மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
ஞாலம் எல்லாம் நடுங்கவந்து உதித்தாய்
சாலவும் பாவிநீ தான்யா ரென்ன
வெம்மனம் மிகவும் மேவி முனிவுறா
அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
அவ்வை தன்மனை அவள்புகுந்திருப்பக்
அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்
வைதனர் எறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
கைகொடு குன்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
அவ்வை மீண்டு தன் அகமதிற் சென்று
இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி
எல்லார்க்கும் மூத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
சொல்லுவிடக் கிரம சூரியன் மனையெனச்
சீர்கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
நீரது கொண்டு நிலம்மெழு கிடுகெனச்
சாணி எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
சாணியும் உழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
மான்நேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுக்கிட்டு
மண்ணிய வீட்டில் மணிவிளக்கு ஏற்றிப்
புத்தகமெடுத்து வாவெனப் புகலப்
புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநின்று ஆட

மெத்த உள்நடுங்கி வீழ்ந்து அவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே அகமதிற் சென்று
 புத்தகம் எடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளை செய்காரியம் இதுவென
 உத்தமி அவ்வை உணர்ந்து முன் அறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்பு நோற் றிடுகெனக்
 கரத்து மூழு இழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமும் அவலும் மாம்பல பண்டமுஞ்
 செப்பமதாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதை சொல்ல ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிரதத்தை
 வித்தகமாக விளங் கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணை பெற்றதன் பின்
 சக்கர வாள சைனியத் தோடு
 விக்கிர மாதித்தன் வேட்கையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோம் உன உளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை அங்குஅவர் அனுக
 எய்துந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை
 அப்பமும் நீரும் அரசற்கு அருளெனச்
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப்படியே
 உண்ணீர்க் கரகமும் ஒருபணி காரமும்
 பண்ணோர் மொழியார் பார்த்திபற்கு உதவ
 ஒப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர் அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
 தானது தொலையா தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வல் அம் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வைதான் சென்று அரசர்க்கு உரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காணிது

குணமுடை இவள் உன் குலமனை யாட்டி
இலக்கண சுந்தரி என்று அவ்வை கூற
மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
திங்கள் நோர் வெள்ளிச் சிவிகையில் ஏற்றிக்
கொண்டு ஊர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
ஒண்டொடி யாரில் உயர் பதம் உதவினன்
சிந்துர நுதலார் சென்று அடி பணியச்
சுந்தரி இருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே

காப்பு

கரும்பும் இளநீரும் காரெள்ளும் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலமும் மேன்மேல் அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்கு காப்பு

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன்தாள் ஈன்றருளும் மைந்தா முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத் தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீ என்றும் காப்பு

நூற்பயன்

பொன்னுமிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோடு எப்பொருளும்
மன்னு நவமணியும் வந்து அணுகும் - உன்னி
ஒருக்கொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்
திருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பனைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
கற்பகத்தின் நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்
கற்றவரும் நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை எருது ஏறும் - விரிசடையோன் பெற்றெடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
நோற்றார் மிகவாழ்வார் நோலாது அருகிருந்து
கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

சூலிலார் நோற்கிற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
சாலமிகும் வெங்கலியார் தாம் நோற்கில் - மேலைப்
பிறப்பு எல்லாம் நல்ல பெருஞ் செல்வம் எய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

பிள்ளையார்க்கைத முற்றுப் பெற்றது
திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றத் திரு அகவல்

அருள்புரிந்து அருளும் அரசே போற்றி
இருவினை துடைக்கும் இறைவா போற்றி
மறைமுனி ஒருவன் மாங்கனி கொணர்ந்து
கறைமிடற்று இறைவன் கையில் கொடுப்பக்
வேலனும் நீயும் விரும்பி முன்றிற்ப
ஒருநொடி அதனில் உலகெலாம் வலமாய்
வரும் அவர்தமக்கு வழங்குவோம் யாமென
விரைவுடன் மயில்மிசை வேலோன் வருமுன்னர்
அரனே வலம் வந்து அக்கனி வாங்கிய
விரகுள விக்கின விநாயக போற்றி
முன்னடி தெரியா முதல்வனைப் போற்றிப்
பின்னடி தெரியாப் பெருங்கவிப் பெருமான்
மணம்மி சைத்உனை வாவிவில் செல்லக்
கண்ணிலான் இவனெனக் கரந்து அவன் போக
கரைமிசை ஏறிக் காணாது இரங்கி
உரை தடுமாறி உள்ளம் கலங்கிக்
கூகூ கணபதி கூகூ என்னக்
கூகூ என்றருள் குன்றே போற்றி
அப்பணி சடையோன் முப்புரம் எரிக்க
இப்புவி அதனை இரதம் ஆக்கித்
தினகரன் மதிதோர்ச் சில் லதாகப்
பொருவரு மறைகளே புரவியாகச்
சங்கை சேர் நான்முகன் சாரதியாகச்
பங்கையக் கண்ணன் பகழியாக
மலைசிலையாக வாசுகி நாணா

நிலை பெற நிற்கும் நெடுந்தோர் தன்னில்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக நம எனச்
 சிக்கென இறைவன் செப்பா தேறலின்
 தச்சுறச் சமைத்த தகைமணி நெடுந்தோர்
 அச்சுறுத்து அருளும் அரசே போற்றி
 வேதப் பொருளாம் விமலா போற்றி
 பூதப் படையுடை புனிதா போற்றி
 கரமைந்து உடைய களிதே போற்றி
 பரமன் பயந்த பாலா போற்றி
 அகிலம் ஈன்று அருளும் அம்மை தமக்குத்
 திருமகன் ஆகிய செல்வா போற்றி
 அற்றவர்க்கு அருள்புரி அரசே போற்றி
 கற்றவர் மனத்திற் காண்பாய் போற்றி
 பாசாங் குசம்கை பரித்தாய் போற்றி
 தேசார் மணிமுடித் தேவே போற்றி
 ஏழுநர கெழுபிறப்பு அறுப்பாய் போற்றி
 எழுமையும் எமக்கு இங்கு இரங்குவாய் போற்றி
 துளைநெறி வக்கிர துண்டா போற்றி
 வளநிகர் ஒற்றை மருப்பா போற்றி
 சுரர் தொழும் முருகன் துணைவா போற்றி
 நல்லவர் புகழும் நம்பா போற்றி
 வல்லமைக்கு உரிய மணாளா போற்றி
 கயமுகத்து அவுணனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
 வயமுக மூஷிக வாகனா போற்றி
 ஓங்கா ரத்தனி உருவே போற்றி
 நீங்காக் கருணை நிமலா போற்றி
 துறவர் தமக்கு ஒரு துணைவா போற்றி
 முறைநிகர் தழைசேவி முதல்வா போற்றி
 துண்டமா மதிபோல் துலங்கிய கோட்டைக்
 கண்டகம் ஆகக் கைதனில் பிடித்துப்
 பண்டு பாரதப் பழங்கதை பசும்பொன்
 விண்டுவில் வரைந்த விமலா போற்றி
 போற்றி போற்றியுன் பொற்பதம் போற்றி.

வருகைக் கோவை

அன்புடைக் கடவுளுக்கு அதிபதி செயசெய
 ஆபத்து அகற்றும் ஐங்கர செயசெய
 இந்துச் சடைமுடி இறைவா செயசெய
 ஈசன் பெற்ற எம்மான் செயசெய
 உன்னிய முடிக்கும் ஒருவா செயசெய
 ஊர்மனை சந்தி உகந்தாய் செயசெய
 எம்பெருமானே ஏகனே செயசெய
 ஏழுல குந்தொழ இருப்பாய் செயசெய
 ஐயா கணங்கட்கு ஆதி செயசெய
 ஒற்றை மருப்பை உடையாய் செயசெய
 ஒங்கிய கரிமுகம் உற்றாய் செயசெய
 ஒளவியம் இல்லா தவனே செயசெய
 ஆஃகர அணிந்த ஆதி செயசெய
 கண் மூன்று உடைய களிற்றே செயசெய
 ங்போல் மழு ஒன்று ஏந்தீ செயசெய
 சங்கரன் தேரைச் சறுத்தாய் செயசெய
 ஞயமுடை வித்தக நம்பீ செயசெய
 இடமுடை விக்கினகரா செயசெய
 இணங்கிய அன்பார்க்கு இனியாய் செயசெய
 தத்துவம் உறைதரு சாமீ செயசெய
 நன்நெறி வித்தக நம்பீ செயசெய
 பகீரதிக்கு இனிய பாலா செயசெய
 மன்றுள் ஆடி மகனே செயசெய
 இயக்கரைக் களையும் இறைவா செயசெய
 அவரக் கிண்கிணி அணிவாய் செயசெய
 இலகக் கொம்பு ஒன்று ஏந்தீ செயசெய
 வஞ்சனை பட பழவினை மாற்றுவாய் செயசெய
 அழகிய வேலனுக்கு அண்ணா செயசெய
 இளமத யானை முகத்தாய் செயசெய
 இறக்கரி சாடும் இறைவா செயசெய
 அனந்தல் ஆடும் அரசே செயசெய
 கரமைந்துடைய கணபதி செயசெய
 காமன் பகைவன் காதலா செயசெய
 கிரியில் பாரதம் தீட்டினாய் செயசெய

கீழ்மை ஒழித்துக் கிளர்வாய் செயசெய
குண்டப் பண்டிக் குருவே செயசெய
கூறிய மும்மதக் கோவே செயசெய
கெண்டயம் கண்ணுமை மகனே செயசெய
கேதாரப் ப்ரியம் ஆனாய் செயசெய
கையில் சக்கரம் உடையாய் செயசெய
கொவ்வைக் கனிவாய் மதலாய் செயசெய
கோலக் குடநிகர் வயிற்றாய் செயசெய
கௌவைப் பழவினை தீர்ப்பாய் செயசெய

ஓளவைபார் அருளிய
விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதத் சிலம்பு பலஇசை பாட
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்னமருங்கில் வளர்ந்தழ் கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழமுகமும் விளங்கு சிந்தாரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன்முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெஞ்ஞான
அற்புதம் ஈன்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாளன்குத் தானெனந் தருளி
மாயாப்பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
குருவடிவாகி குவலயந் தன்னில்

திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடாவகைதான் மகிழ்தெனக் கருளி
கோடாயுத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில்
தெவிட்டாளுன தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறுக்கருணை இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந்திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங்காட்டி
ஆறாதாரத் அங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுமுனை கபாலமும் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவி லுணர்த்திக்
குண்டலி அதனற் கூடிய அசைப
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலாதாரத்து மூண்டெழு கனலைக்
காலாலெழுப்பும் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டுநிலையும்
உடற்சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
சண்முக சூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முகமாக இனிதெனக் கருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்தி
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்

விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று

உ
பொருள்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம்
துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம்
பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும்;
நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசம் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர் அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி ஆட.
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக!
வருக! வருக! மயிலோன் வருக!
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக! வருக!
வாசவன் மருகா! வருக! வருக!
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக!
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக!
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக!
ரவண பவச ரரரர ரரர

ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோநம்!
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணப வருக! வருக!
 அகரர் குடிசெடுத்த ஐயா வருக!
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டு ஆயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டு இலங்க
 விரைந்து எனைக்காக்க வேலோன் வருக!
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியும் சௌவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற்று என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலியாம் சிவ குகன் தினம் வருக!
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈற்று செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மாப்பில்
 பல் பூஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மாப்பும்
 செப்பழகு உடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணை முழந்தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரர ரரர ரரர ரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ருருரு ருருரு ருருரு ருரு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேன் முந்து
 எந்தனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து உதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க!
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க!
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க!
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க!
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க!
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க!
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க!
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க!
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க!
 செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க!
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க!
 மாப்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க!
 சேர்இள முலை மார் திருவேல் காக்க!
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க!
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க!
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க!
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க!
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வெல் காக்க!
 நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க!
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க!
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க!
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க!
 ஐவிரல் அடிஇணை அருள்வேல் காக்க!
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க!
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க!
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க!

நாவில் சரஸ்வதி நல்துணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க!
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க!
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவவே வந்து கனகவேல் காக்க!
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க!
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க!
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க!
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க!
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க!
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க!
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க!
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி குனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் பூழ்க்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனைமயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பல கலசத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
 காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதாள் எனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட

வாய்விட்டு அலறி மதிக்கெட்டு ஓட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டு உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்!
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணல் அதுவாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டு அதுஓட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடாது ஓட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்பும் களுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல் விப்புருதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீ எனக்கு அருள்வாய்!
 ஈரேழு உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆனும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா(க)
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே! சைலொளி பவனே!
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே!
 பரிபுர பவனே! பவம்ஒளி பவனே!
 அரிதிரு மருகா! அமரா பதியைக்
 காத்து, தேவர்கள் கடும்சிறை விடுத்தாய்!
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா! கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே! சங்கரன் புதல்வா!

கதிரகாமத்து உறை கதிர்வேல் முருகா!
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா!
 ஆவினன்குடி வாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தில்மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா!
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே!
 காரார் குழலான் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யான்உனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந்து இருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசம் ஆக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன் அருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்களன் வறுமைகள் நீங்க!
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீ குரு! பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்ற வளாமே!
 பிள்ளையென்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன் என்மீதுன் மனமகிழ்ந்து அருளி
 தஞ்சம் என்ற அடியார் தழைத்திட அருள்செய்!
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத் துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது ஆகி
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநான் முப்பத்தி ஆறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீற்றிய
 அஷ்டதிக்கு உள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்

திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்
 மற்றவர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்;
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்;
 நவமதன் எனவும் நல்லெழில் பெறுவர்;
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்;
 கந்தர் கைவேலாம் கவசத்து அடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்;
 விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்;
 பொல்லாத வரைப் பொடிப்பொடி ஆக்கும்;
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்காரத்து அடி;
 அறிந்து உனதுள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
 வீர லட்சுமிக்கு விருந்து ணவாகச்
 குரபத் மாவைத் துணித்த கையதனால்
 இருபத் தேழ்வார்க்கு உவந்து அமுதளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி!
 எனைத்தடுத்து ஆட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலா போற்றி!
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி!
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி!
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி!
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி!
 கடம்பா போற்றி! கந்தா போற்றி!
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி!
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
 மயில் நடம் இடுவோய் மலராடி சரணம்!
 சரணம் சரணம் சரவண பவனம்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

சுரஸ்வதி தேவியின் புகழ்

1. வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்;
கொள்ளை இன்பம் குலவு கவிதை
கூறுபாவலர் உள்ளத்து இருப்பாள்
உள்ளதாம் பொருள் தேடி உணர்ந்தே
ஓதும் வேதத்தின் உள்நின்று ஒளிர்வாள்;
கள்ளம் அற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத்துள் பொருள் ஆவாள்
(வெள்ளை)
2. மாதர் தீங்குரல் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்
கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாவை இருப்பிடம் கொண்டாள்
கோதுஅ கன்ற தொழில் - உடைத்தாகிக்
குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஈதனைத்தின் எழிலிடை உற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள்
(வெள்ளை)
3. வஞ்சம் அற்ற தொழில் புரிந் துண்டு
வாமும் மாந்தர் குல தெய்வம் ஆவாள்
வெஞ்ச மர்க்குஉயி ராகிய கொல்லர்
வித்தை ஓர்ந்திடு சிற்பியர் தச்சர்
மிஞ்ச நற்பொருள் வாணிகம் செய்வோர்
வீர மன்னர்பின் வேதியர் யாரும்
தஞ்சம் என்று வணங்கிடும் தெய்வம்
தரணி மீது அறிவாகிய தெய்வம்
(வெள்ளை)

தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்
 தீமை காட்டி விலக்கிடும் தெய்வம்
 உய்வம் என்ற கருத்துடையோர்கள்
 உயிரி னுக்கு உயிர் ஆகிய தெய்வம்
 செய்வம் என்றொரு செய்கை எடுப்போர்
 செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்
 கைவ ருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம்
 கவிஞர் தெய்வம் கடவுளர் தெய்வம்
 (வெள்ளை)

5. செந்தமிழ் மணி நாட்டிடை உள்ளீர்
 சேர்ந்து இத்தேவை வணங்குவம் வாரீர்
 வந்தனம் இவட்கே செய்வது என்றால்
 வாழி அஃது இங்கு எளிதன்று கண்டீர்!
 மந்திரத்தை முணுமுணுத்து ஏட்டை
 வரிசையாக அடுக்கி அதன்மேல்
 சந்தனத்தை மலரை இடுவோம்
 சாத்திரம் இவள் பூசனை அன்றாம்
 (வெள்ளை)

6. வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
 வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி
 நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
 நகர்கள் எங்கும் பலபல பள்ளி
 தேடு கல்வி இலாததோர் ஊரைத்
 தீயினுக்கு இரையாக மடுத்தல்
 கேடு தீர்க்கும் அமுதம் என் அன்னை
 கேண்மைகொள்ள வழிஇவை கண்டீர்
 (வெள்ளை)

7. ஊணர் தேசம் யவனர்தம் தேசம்
 உதய ஞாயிற்று ஒளிபெறு நாடு
 சேண் அகன்றதோர் சிற்றடிச்சீனம்
 செல்வப்பார சிகப்பழந் தேசம்
 தோள் நலத்த துருக்கம் மிசிரம்
 குழ்க டற்கப் புறத்தினில் இன்னும்
 காணும் பற்பல நாட்டிடை எல்லாம்
 கல்வித் தேவின் ஒளிமிகுந்து ஒங்க

(வெள்ளை)

8. ஞானம் என்பதோர் சொல்லின் பொருளாம்
நல்ல பாரத நாட்டிடை வந்தீர்
ஊனம் இன்று பெரிது இழைக்கின்றீர்!
ஒங்கு கல்வி உழைப்பை மறந்தீர்
மானம் அற்று விலங்குகள் ஒப்ப
மண்ணில் வாழ்வதை வாழ்வென லாமோ?
போன தற்கு வருந்துதல் வேண்டா
புன்மை தீர்ப்ப முயலுவம் வாரீர்!
(வெள்ளை)

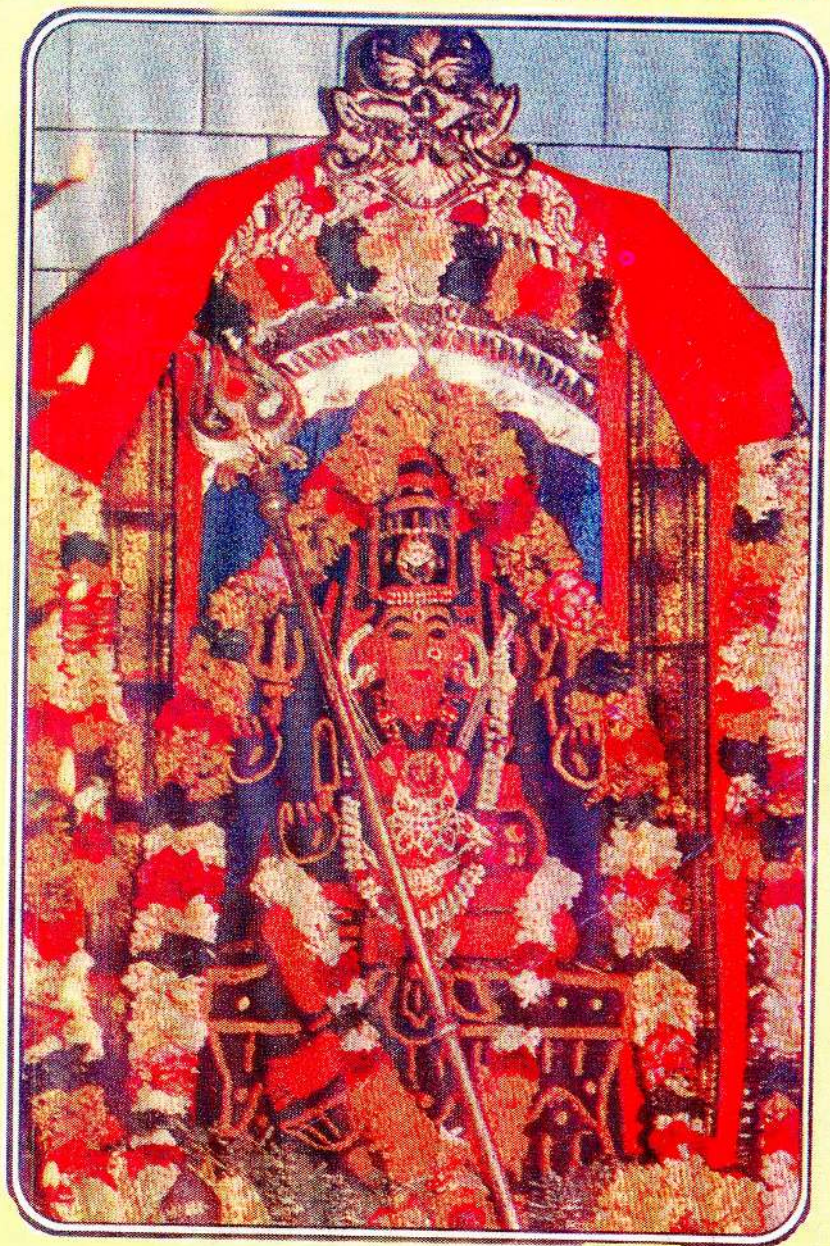
9. இன்னறும் கனிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நிர்த்தணர் கனைகள் இயற்றல்
அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆல யம்பதி னாயிரம் நாட்டல்
பின்னர் உள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர் விளங்கி ஒளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்
(வெள்ளை)

10. நிதிமி குந்தவர் பொற்குவை தாரீர்!
நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்!
அதுவும் அற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர்!
ஆண்மை யாளர் உழைப்பினை நல்கீர்
மதுரத் தேமொழி மாதர்கள் எல்லாம்
வாணி பூசைக்கு உரியன பேசீர்!
எதுவும் நல்கிஇங்கு எவ்வகை யானும்
இப்பெருந் தொழில்நாட்டுவம் வாரீர்
(வெள்ளை)

(மகாகவி பாரதியார்)

தருகோணமலை இருள்ம்கு ஸ்ரீ பத்தரகாள் அம்மன்

லிங்கஷ்டகம்

ப்ரஹ்ம் முராரி ஸூரார்ச்சித லிங்கம்
நிர்மல பாஷித சோபித லிங்கம்
ஜன்மஜ தூர்க்க விநாசக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவமுனி ப்ரவராச்சித லிங்கம்
காமதஹம் கருணா கர லிங்கம்
ராவண தர்ப்ப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸர்வ ஸூகந்தி ஸூலேபித லிங்கம்
புத்தி விவர்த்தன காரண லிங்கம்
ஸித்த ஸூராஸூர வந்தித லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

கனக மஹாமணி பூ சித லிங்கம்
பணிபதி வேஷ்டித சோபித லிங்கம்
தஷ ஸூயக்ஞ விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
பங்கஜ ஹார ஸூசோபித லிங்கம்
ஸஞ்சித பாப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவ கணார்ச்சித லேபித லிங்கம்
பாவையர் பக்திபி ரேவச லிங்கம்
தினகர கோடி ப்ரபாகார லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

அஷ்ட தனோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்ட தரித்ர விநாசித லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸ்ரீரகுரு ஸ்ரீரவர பூஜித லிங்கம்
ஸ்ரீவன புஷ்ப ஸதார்ச்சித லிங்கம்
பராத்பரம் பராமார்மக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

திருப்புகழ்

திருச்சிற்றம்பலம்

இருவினையின் மதிமயங்கித் திரியாதே
எழுநரகி லுழலு நெஞ்சுற் றலையாதே
பரமகுரு அருள் நினைந்திட் டுணர்வாலே
பரவு தரி சனையை எந்தற் கருள்வாயே
தெரி தமிழை உதவு சங்கப் புலவோனே
சிவனருளும் முருக செம்பொற் கழலோனே
கருணை நெறி புரியும் அன்பர்க் கெளியோனே
கனக சபை மருவு கந்தப் பெருமானே
அருணகிரி நாடி.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்
திருச்சிற்றம்பலம்

- கச்சியப்பசிவாசாரியார் -

உ

அமரர். சித்திராதேவி பரந்தீரதேவன் வாழ்க்கைக் குறிப்பும் இரங்கற்பாவும்

இருநிலந்	தன்னில்	பெருமையோ	டிலங்கு
மருமைசேர்	ஈழத்	தமிநா	டதனில்
தருவினம்	பொழில்	குழ்யாழகத்	தோர்பால்
திருவுடன்	விளங்கும்	வட்டுக்	கோட்டை
செந்நெல்	வயலும்	செழிப்புறு	வாழையும்
கன்னலும்	கமுகும்	கலித்தினி	தோங்கும்
மன்னிய	வளம்பல	மலிந்த	வட்டுரில்
முன்னே	வந்த	மூத்த	குடியதனில்
தம்பு	வேலுப்	பிள்ளையின்	கான்முளையாக
நம்பி	சட்டநாத	பிள்ளை	தோன்றினன்
அன்னவர்	பொலிஸ்	பதவியிலிருக்	கையில்
தன்னது	தந்தையின்	தங்கை	மகளாம்
உத்தமி	சிவயோகம்	திருவை	மணந்து
மெத்தவும்	அன்புடன்	வாழ்ந்ததன்	பேரால்
சித்திரையிற்	சித்திரையிற்	சீரார்	பெள்ளணமியில்
சித்திரா	தேவியவர்	சர்வசித்தில்	வந்துதித்தார்
பாரினில்	அன்னவர்	தன்னுடன்	ஓம்பிட
பேராம்	பிகையுடன்	செல்வக்	குணவதியும்
சிறீமுருக	னவன்பின்	சிறீசண்முக	வேலும்
தவநா	யகியுடன்	தவரஞ்	சினியும்
சிறீசெந்தி	வேலுடன்	தவனேஸ்	வரியும்
உற்றவுடன்	பிறப்பா	தோன்றி	னார்களே
எங்கள்	நங்கை	சித்திரா	தேவி
மங்களச்	செல்வியா	மனையவர்	தம்முடன்
வளர்மதி	யென்ன	வளர்ந்திடு	நாளில்
தளர்விலாக்	கல்வி	கற்றுத்	தோந்து
வதுவைக்	கேற்ற	பருவம்	அடைந்திட
அகமகிழ்	வுடனே	பெற்றோர்	தாமும்
சிறுபிள்ளை	களாய்	பிள்ளைகள்	வளர்கையில்
உறுமைத்	துணர்கள்	நோர்ந்தன்	படியே
குறைவில்	கதிரேசர்	குழந்தையின்	மைந்தன்

~~~~~

வதுவையுட்	படுத்தி	விமல	சுபனெனும்
மதுமலர்ப்	பேரனோ	டளாவி	யுலாவினார்
செல்ல	மகனாம்	இளஞ்சென்னி	யவர்க்கு
நல்ல	மொழியாள்	அனுசா	திருவை
மணவினை	புரிவித்து	ஷாரங்கி	சிறீராம்
இனையில்	பேரரை	ஆசையோ	டணைத்தார்
கணவரும்	மக்களும்	மகிழ்ந்திட	நடந்து
அமலனை	அகத்துறு	இதயத்	திருத்தி
அகமகிழ்	வுடனே	வாழ்ந்திடும்	வேளை
நாட்டுப்	பிரச்சினை	அதன்	விளைவாக
ஈட்டுறு	பிள்ளைகள்	இனிய	கேள்வர்
மாட்டி	விட்டாரோ	வெனமன	மேங்க
வாட்டுறு	நோயும்	வலிதாய்	வருத்த
பெண்ணுய	ரிலக்கணம்	பெருவழிப்	படியே
மண்ணினில்	வாழ்ந்த	சித்திரா	தேவி
பாசத்	துயர்ந்த	கணவர்	பிள்ளைகள்
நேசப்	பேரர்	பேத்தியர்	மருகோர்
தங்கைகள்	தம்பிமார்	மைத்துணர்	சுற்றம்
எங்கனும்	நின்று	அலறிப்	புலர
அகவை	யாண்	டறுபத்தி	ரண்டில்
இரண்டா	யிரத்து	ஒன்பதாம்	வருடம்
பத்தாந்	தேதி	ஜனவரி	தன்னில்
அத்தன்	அம்பலத்	தரனடி	சேர்ந்தார்

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

*****

தேற்றம்

பரிந்த சுற்றமும் மற்றவன் துணையும்
 பலரும் கண்டு அழுது எழுவயிர் உடலை விட்டுப்
 பிரிந்து போமிது நிச்சயம் அறிந்தால்
 பேதை வாழ்வெனும் பிணக்கினைத் தவிர்த்துக்
 கருந்தடங் கண்ணிப் பங்கனை உயிரைக்
 காலகாலனைக் கடவுளை விரும்பி
 செருந்தி பொன்மலர் திருத்தினை நகருட்
 சிவக்கொழுந்தினைச் சென்றடை மனனே
 திருச்சிறம் (சுந்தரர் தேவாரம்)

உ
சுவமயம்

மக்களின் உள்ளங்குழுவல்

அன்புத்தெய்வம்	அம்மாவே	ஆசையோ	டெமையின்றாய்
இன்பச்செல்வம்	நீ அம்மா	இசைவோடு	வாழவைத்துன்
துன்பந் தன்னில்	இல்லாமே	தூரத்தே	இருந்தனமால்
தென்புலம் நீ	செல்கையிலே	சொல்லாமல்	போனீரே

பற்று *	மறவாமல்	பேரமக்கள்	உனைக்கேட்க
சொற்றும்	வழியின்றி	சோகத்தில்	ஏங்குகிறோம்
உற்ற	துணைநீ	உயிர்நீ	உணர்வும் நீ
சுற்றமுந்நீ	தாயும்நீ	எம்முடைய	செல்வமும்நீ
பற்றும்நீ	பாசமுந்நீ	பாக்கியமா	நாம்பெற்ற
மற்றுளவும்	நீயென்றே	மாறாமல்	நாம்நினைத்தோம்
சற்றும்	நினையாமல்	தவிக்கவிட்டு	சென்றீரே
பெற்றவுன்	பிள்ளைகள்	நாம் பேதலித்து	ஏங்குகின்றோம்
தெற்றவழி	யாமறியோம்	தேவே	விளம்பாயோ

மருமக்களின் கண்ணீர் வர்சன்

இனியாரை	மாமியென்று	இன்பமாய்	சொல்லிடுவோம்
கனிவான	கதைபேசி	கருத்தோ	டுதவிடுவாய்
நனிவான	வழிமுறைகள்	நாம்வாழ	நீவகுத்தாய்
குனியாது	நாம்வாழும்	குறிக்கோளே	நீகொண்டாய்
தனியாக	எமைவிட்டு	துணிவோடு	சென்றாயோ
பனியாக	உருகியேநாம்	பாசத்தைத்	தேடுகிறோம்
இனிவான	மாமியைநாம்	இனியெங்கு	காண்போமோ

*****

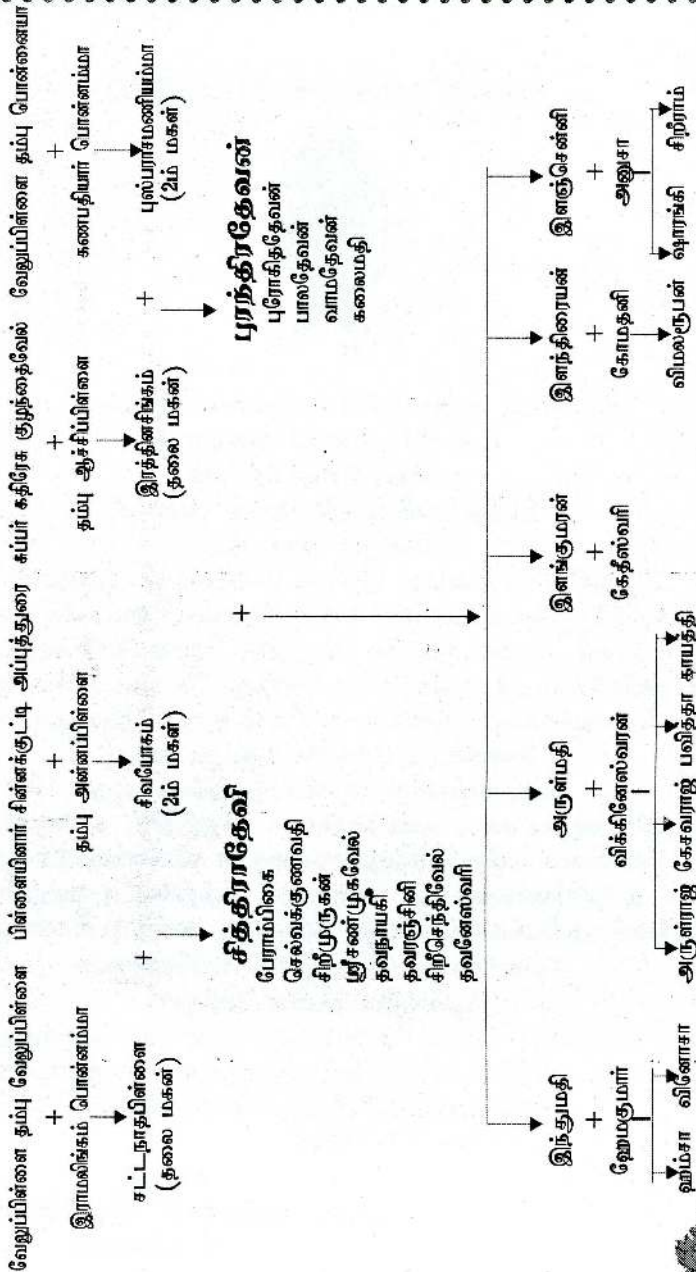
ஊரெல்லாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டு
குரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப் பொழிந்தாரே.

திருச்சிறம்பலம்

(திருமூலர் திருமந்திரம்)

மரபு வநு மாண்பு

நன்றி நல்கின்றோம்

எங்கள் குடும்பத்தின் அணையா விளக்காய்
ஒளி வீசி விளங்கி அணைந்த

எங்கள் அன்புத்தெய்வம்

சித்திராதேவி புரந்திரதேவன் அவர்கள்
சிவபதம் அடைந்த

செய்தி கேட்டு எமது இல்லம் தேடி வந்து அனுதாபம்
தெரிவித்தோர்களுக்கும், அன்னாரின் இறுதிக்கிரகைகளில் கலந்து
கொண்டோர்களுக்கும், கடிதம், தந்தி, தொலைபேசி வழியாக
உறவெவர்களுடன் துக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டவர்களுக்கும்,
வெளியூர்களிலும் வெளிநாடுகளிலும் நடைபெற்ற துக்கக்
கொண்டாட்டங்களில் கலந்து தமது

அனுதாபங்களை வெளிப்படுத்தியோருக்கும்

கண்ணீர் அஞ்சலியைக் கணிக்கையாக செலுத்திய கலைநகர் தேசிய
சேவைகள் மன்றம், மற்றும் கலைநகர் விளையாட்டுக்கழக

உறுப்பினர்களுக்கும், அன்னாரின் அந்தியேட்டி மற்றும்
வீட்டுக்கிருத்தியங்களில் கலந்து சிறப்பித்த அன்பு உள்ளங்களுக்கும்

“காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்

ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது”

என்ற பொய்யா மொழியை மெய்யாக்கும் வண்ணம் காலமறிந்து பல
வழிகளில் உதவிசெய்த அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும் எமது உளங் கனிந்த
நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நன்றி

கணவர்

மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்.

உறவினர்கள்.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்,
அது வீணாகுவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
இதுவே உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

Sivaranjanam

சாய்ராம் பிறிண்டேர்ஸ், சங்கானை T.P No :- 0602211155

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org